

la veu de benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 25 de març de 2005 • Núm. 477-478 • Any X • 1.50 Euros

ESPORTS: El CDB s'endú els tres punts després de remontar al camp del Consbur

Finalment pacten

Escuder serà el nou alcalde

Amb La Veu d'aquesta setmana tindreu una edició especial-resum dels millors còmics de Xavi Burriel
La Veu torna el 8 d'abril

477

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2

EDITORIAL

Arriba el torn de governar per a PSOE i BLOC després d'un inici de legislatura nefast per a tots els ciutadans

3

EL TEMA

Presentem a grans trets el nou equip de govern i el procés que s'ha seguit dins de cada formació

6

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profunditat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

Noves noces

Les primeres núpcies van ser un acte de fe cega i sorda, no hi havia amor, i estaven condemnades al fracàs més absolut. I així va ser. Les segones venen tard i indecises. Massa amor no hi ha però són de conveniència. No som qui per a vaticinar res, per això els desitgem des d'aquest moment molts mesos de felicitat (voldríem dir anys, però ja no en queden més que dos).

Alguns roïns diran: "Que es preparen, de la família de València no tindran ni un duro (euro). Tancaran l'aixeta i que s'apanyen".

L'aixeta encara no la han oberta ara: Tenim raó, senyor exalcalde?

Els novençans ara tenen molta faena i, el que és més, pressa. Se'ls en passa l'arròs. Per davant tenen molts de problemes que han de solucionar, coses que fa dotze o setze anys que esperen.

Els novençans es trobaran la casa bruta i desbaratada, amb les clavègueres embussades, un caos amb els fils de la llum, el centre de salut vell i petit, el femer per fer i sense

saber on tirar les aigües brutes. Per a poder anar d'una part de poble a l'altra amb vehicle, la faena serà d'ells, més si tanquen un carrer amb una grua. Un poble incomunicat, fosc i trist. Hauran de posar ordre i guanyar-se a tots els treballador de la casa i ja se sap: això de canviar d'amo costa. Faena tenen!

I una cosa molt important, la més important, s'han de guanyar la confiança del veïnat. Els veïns no volem que tot el que no s'ha fet en més d'un lustre es faça ara en menys de dos anys però si veurem si els llogaters de la casa gran tenen idees clares, si treballen i treballen bé, si la casa millora, si les coses s'encarrilen, ... Tot això ho anirem veient en pocs mesos, pocs, ja que no en queden i, si el matrimoni fracassa, ¡¡¡Déu ens agarre confessats!!!

Senyors del PSOE. Senyors del BLOC. Com es sol dir en estos casos, moltes felicitats! Ara els toca tirar i jugar a vostés.

CARXOFA: un bon basquet de carxofes de les que no s'han gelat per al bombers de Benicarló que després de una nit fallera com la passada ben bé se les mereixen. Va ser una nit llarga i pesada amb un munt de gent pel carrer, gent del poble i molts, molts forasters. Seieu una estona i mengeu les carxofes i després un got d'aigua. El vi no combina amb la carxofa.

Nota: per a saber açò no cal anar al sopar de gala de la carxofa

PANISSOLA: un grapat de panissoles per a part del públic que va anar a veure la crema de la falla Benicarló i no van respectar les normes de seguretat. La panissola la fem també extensiva a la comissió de la falla per la seua passivitat en front d'aquests espectadors incívics.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

PSOE i Bloc governaran a Benicarló

La moció de censura presentada per la majoria de l'oposició trau Jaime Mundo i farà alcalde el socialista Enric Escuder

alcalde: Enric Escuder (PSOE)

1r Tinent d'Alcalde i regidor Cultura: José Luís Guzmán (BLOC)

Urbanisme: Utiliano García (PSOE)

Governació: Juan Lores (BLOC)

Hisenda: Ramon Compte (PSOE)

Festes: Begonya Ayza (PSOE)

Turisme i Comerç: Joaquina Bel (PSOE)

Contractació: José Sánchez (PSOE)

Benestar Social: Maria Josep Arayo (BLOC)

Obres i Serveis: Joan Manuel Ferrer (BLOC)

Informàtica: Sergi Pitarch (BLOC)

nou equip de govern de l'Ajuntament de Benicarló

text REDACCIÓ

Enric Escuder serà investit el nou d'abril com alcalde de Benicarló després de la presentació d'una moció de censura contra Jaime Mundo. Els dos grups en l'oposició, PSPV i Bloc per Benicarló, van presentar la proposta a les seves assemblees locals el dilluns a la nit perquè ratificaren l'acord al que, després d'intenses negociacions, han arribat ambdues formacions.

Enric Escuder serà el nou alcalde de la ciutat, després de renunciar el Bloc a l'alcaldia en canvi de l'obtenció de la primera tinença d'ajuntament, que quedaria en mans

de José Luis Guzmán i de la renúncia del PSPV a que José Sánchez anés de regidor d'Urbanisme. Aquesta última l'ostentarà, finalment, el socialista Utiliano García. Aquests són part dels acords als quals han arribat socialistes i nacionalistes, que permetrà, després de catorze anys, llevar de la butaca de l'alcal-

“Es fa efectiva la majoria progressista, fruit de les eleccions, per canviar el signe municipal”

dia a Jaime Mundo. Allò que no va poder ser a principis de la legislatura, quan tot apuntava a la possibilitat d'un govern progressista a la ciutat per la pèrdua de la majoria absoluta del Partit Popular, es converteix ara en tota una realitat. La Veü analitza els fets que han dut a la presentació de la moció de censura, recull les declaracions de tots els protagonistes i desvetlla el que podria ser el nou equip de govern municipal.

EL DESENVOLUPAMENT DELS FETS: ASSEMBLEES LOCALS

En el cas de l'assemblea que el PSPV va celebrar amb els seus afiliats la nit del dilluns, la proposta de la presentació d'una moció de censura "va rebre el suport del

El 86% dels socialistes a favor

ve de la pàgina anterior

86% dels presents" segons va confirmar Enric Escuder. Un 8% dels afiliats va votar en contra de la proposta i el 6% restant es va abstenir en la votació. Segons ha pogut saber La Veu, en la presentació de la proposta van estar presents destacats dirigents comarcals dels socialistes, que es van desplaçar a Benicarló per intentar convèncer al sector més reticent a pactar amb els nacionalistes. El dimarts de matí, els regidors dels grups socialista i nacionalista van passar pel despatx del secretari de l'ajuntament de Benicarló per a estampar la seva signatura en el document. El dimecres, la moció era presentada en el registre d'entrada de l'ajuntament de Benicarló, acompanyada de la proposta d'Enric Escuder com alcalde de la ciutat.

ELS MOTIUS AL-LUDITS

Els dos grups en l'oposició han al·legat tres motius fonamentals per a presentar la moció de censura: el desgovern de la ciutat, provocat per les absències de Mundo a causa de la seua condició de diputat autonòmic, la tardança en la presentació dels pressupostos del 2.005 i la crisi manifesta dintre de l'equip de govern municipal. Referent a aquest últim punt, Escuder assenyalava que "ho han posat ells damunt la taula, el primer tinent d'alcalde de la ciutat", en referència a les declaracions fetes pel regidor de Governació.

Les converses entre ambdós grups polítics, que han desembocat en la presentació conjunta de la moció de censura a Jaime Mundo, "no té una data concreta d'inici", explica Escuder ja que "creix paral·lela a la certesa que el pressupost no és creïble". Pel que sembla, i segons han reconegut ambdós portaveus, les converses

mantingudes referent als pressupostos municipals, els han dut a consolidar de manera paral·lela, la materialització d'una moció de censura contra el primer edil.

LA RESPOSTA DE L'ALCALDE: TÉ PLE EN LES CORTS

Les reaccions després de fer-se pública la presentació de la moció de censura a Jaime Mundo van tenir ràpida resposta des de les files populars. Una roda de premsa convocada per a presentar els pressupostos municipals, es va transformar en una tempesta d'acusacions contra els edils de l'oposició per part de l'alcalde de la

ciutat. Mundo va lamentar que "no s'haja tingut en compte la meua condició de diputat autonòmic a l'hora de presentar la moció de censura". En aquest sentit, el primer edil destacava que el dia previst per a la celebració del Ple extraordinari de presentació de la moció de censura "jo tinc Ple en les Corts i espero que no haja cap votació". Mundo recordava que fa escasses dates, es va empatar una votació per culpa de l'absència de diputats populars en els escons de les Corts Valencianes. "Jo tinc un compromís, una dedicació exclusiva i he de complir", va assegurar, encara que va matisar que demanaria permís per a

absentar-se del seu escó i acudir al Ple que li destituirà de la butaca municipal d'alcalde. D'altra banda, Francisco Pac, regidor d'Hisenda, anunciava que "hem paralytitzat la negociació dels pressupostos" a l'espera, va dir, de la resolució de la situació en la qual es troba l'equip de govern.

ELS NOUS REGIDORS

La Veu publica els noms dels regidors que, a partir del nou d'abril, ocuparan la banqueta de l'equip de govern de Benicarló. Les negociacions entre ambdues formacions encara s'han d'acabar de perfilar al llarg del pont festiu de Pasqua.

HISTÒRIA DEL DESGOVERN D'UNA CIUTAT

Vint-i-cinc de Maig de 2003. Eleccions municipals. El Partit Popular, després de 10 anys de govern en solitari, no aconsegueix revalidar la majoria absoluta i és queda amb deu regidors al consistori. Els vots donaven sis representants al PSOE, i el Bloc per Benicarló aconseguia 5. S'obria la possibilitat d'un pacte de govern entre els partits d'esquerra. Els grups de l'oposició inicien negociacions que no fructifiquen. El repartiment de poder és el principal escull per formar govern. Els socialistes desitgen l'alcaldia, condició que el Bloc qualifica d'inacceptable perquè també la vol. Al juny, els discursos al ple d'investidura deixen clares les postures. El disgust dels socialistes amb el Bloc, és posa de manifest al discurs d'Enric Escuder. José Luis Guzmán, per la seua part, fa un discurs conciliador en el qual ja és prefigura la futura aliança amb els populars. Els negociacions entre el PP i el Bloc acaben en la formació d'un govern municipal amb no molt importants quotes de poder per als nacionalistes, per els seus cinc regidors.

Exactament un any després,

Canvis al panorama polític local

ve de la pàgina anterior

comencen a traslluir les greus discrepàncies entre populars i nacionalistes. Després d'acusar a l'equip popular de manca de transparència i d'ocultar informació, el Bloc diu que ha perdut la confiança en Jaime Mundo. El pacte de govern es trenca després de dotze mesos de desencontres. Segons Mundo, el PP ha respectat tots i cadascun dels punts de l'acord. Després d'alguns tímids intents de negociació, socialistes i nacionalistes no aconsegueixen arribar a acords fermes per desbancar a Jaime Mundo de l'alcaldia. El PSOE afirma que la presentació d'una moció de censura només és possible en un entorn polític de gravetat extrema. Al març de 2005, els declaracions

del regidor de governació, Marcelino Domingo, en els que afirma sentir-se abandonat pels seus companys d'equip de govern són l'argument que necessita l'oposició per justificar la moció. El PSOE anuncia que la situació de desgovern que pateix Benicarló ha arribat a tal extrem, que ara sí és justifica la moció. A més,

acusa a Mundo de no assumir els seves responsabilitats polítiques. Contra les crítiques dels socialistes, els populars compareixen intentant traslladar una imatge d'unitat. Mundo acusa a l'oposició de desestabilitzar l'acció de govern. L'escenari per a la presentació de la moció estava llest.

El PP rebutja que hi hagi crisi

text NATÀLIA SANZ

"Tots a una veu", com canta l'Himne Regional Valencià. La pirotècnia de l'alcaldia, Jaime Mundo, va ser l'encarregada de disparar, a les dotze del matí, la mascletà de la vespra del dia de Sant Josep. Com en les millors cases, Mundo ha contat al seu costat amb tots els efectius del seu equip de govern en el dispar que s'ha efectuat des del cor de la ciutat, en la casa consistorial. L'alcaldia ha llançat els trons d'avís afirmant que "faig més hores que en l'ajuntament que molts alcaldes amb dedicació exclusiva", sortint així al pas de les crítiques de l'oposició. El primer edil defensava, d'altra banda, la unitat del seu equip de govern. "No hi ha desunió, només discrepàncies normals" ha dit. Mundo ha tornat a reptar a l'oposició demanant la presentació de la moció de censura o, en defecte d'això, que es deixi treballar a l'equip de govern.

El tir de la següent fase de la mascletà va córrer a càrrec del regidor de Governació, Marcelino Domingo, causant, amb les seves declaracions, del terratrèmol polític en el qual es troba sumit Benicarló. L'edil ha afirmat que no té res en contra del regidor de Festes, José Joaquín Bautista, i que la discussió entre ambdós va venir donada per un cúmul de circumstàncies.

Quedava encara el terratrèmol final, disparat pel regidor d'Hisenda, Francisco Pac. Els pressupostos i la seva elaboració han estat les seves masclets. El regidor d'Hisenda afirma

que han estat vuit les comissions que s'han efectuat per a intentar consensuar-los amb l'oposició, que no ha posat, ha dit, gens de la seva part per a treure'ls avant. Pac ha reconegut que l'equip de govern està obligat a pactar l'aprovació dels pressupostos amb l'oposició, donat l'estat de minoria en el qual es troben. I amb els pressupostos sense aprovar i la població pendent de la més que probable presentació d'una moció de censura, el màxim responsable de la pirotècnia d'aquesta particular falla benicarlenda, Jaime Mundo, llançava els últims coets. El primer edil assegurava que si l'oposició no vol tancar els pressupostos per la falta de concreció d'inversions procedents del Consell que ha anunciat l'alcaldia és "perquè volen fer alguna cosa", en clara referència a la possibilitat de la presentació d'una moció de censura.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 476

text EL LECTOR

Aquesta setmana també he vist les portades de les altres publicacions locals.

És que últimament estan molt exposades i els ulls se'n van. Falles, falles i més falles i quines falles més boniques ... i van dues setmanes. També hi ha un parell de rastres de botifarres. Vostés, com sempre, traient l'altra cara de les coses. Molt bé, la brutícia dels carrers. No sé quantes tones de brossa s'hauran arreplegat aquests dies al nostre poble. Però n'hi ha més. Qui no s'ha trobat alguna per-bocada al bell mig de la vorera? Qui no ha ensumat el delicat aroma dels orins pels les zones de viants? Qui no ha sentit el xop xop de les seues petjades amb esquitx d'orins incorporat? Qui no ha ensopegat amb un got de cubalibre quan se n'anava a treballar al matí? Com tots els anys, l'incivisme ha estat el protagonista, com també ho ha estat el comportament irresponsable dels pares en deixar que els seus fills utilitzen el mobiliari urbà per tal de comprovar empíricament els efectes de l'esclat dels coets dins dels llocs més inversemblants. En fi, que les falles no només ens porten premis, desfildes i coentor, sinó també algunes coses que caldria millorar.

M'ha semblat correcte el tractament li han donat a la repartidora dels premis, independentment de la justícia o injustícia dels mateixos que m'és absolutament indiferent. Ara, sí que m'ha fet gràcia això que els fallers van deixar de tirar coets per tal de veure com el seu Crist era traslladat a la parròquia de Santa Maria. Quina mostra de civisme!

M'ha semblat molt interessant el llibre que ens presenta San Abdón, amb un punt de vista molt interessant de les relacions humanes.

Rodes de premsa a dojo. Els

dos grups de l'oposició critiquen el mateix el mateix dia. Desgovern, paralizació de la vida local, un alcalde que no governa i que només està pendent del seu càrrec de diputat ... Es veu que tot això pot acabar en la presentació de la famosa i tan desitjada pel nostre alcalde moció de censura. Ara només és qüestió de temps, perquè sembla que la cosa comença a estar clara. Ja en parlarem, no cal precipitar-se.

Em quedo parat. Pàgina set a la part de baix. Vinaròs, governat per un tripartit de comunistes va i s'emporta sis-centes cinquanta habitacles de protecció oficial. A nosaltres no ens en toquen. Clar, així podem especular sense problemes. Magnífiques, una vegada més, la gestions del diputat Mundo per les conselleries valencianes. S'està guanyant un monument més gran que el del Marquès.

Les pàgines centrals ens porten els resultats del darrer referèndum, encara que potser amb una mica de retràs respecte a la seua celebració, però ja valen les dades. Robes es queixa amargament del meninfotisme dels benicarlandos. Jo també. És una cosa que no podem evitar, la gent gairebé no es mobilitza, i quan ho fa guanyen els de sempre, només cal mirar els resultats electorals. Només ens queda el recurs d'anar aguantant fins que canvie aquest tarannà amoltonat del nostre poble. Tolito ens comenta l'esclatxa apareguda al partit únic, on qui es mou no torna a sortir a la foto. El regidor Domingo ha fet un petit moviment. Poques fotos li queden.

La col·laboració setmanal de Pere Bausà m'ha fet pensar que abans tothom anava a buscar els xiquets a escola a peu, en canvi ara hem d'agafar el cotxe. Però no contents amb això, els cotxe l'hem d'aparcar el més prop possible de la porta de l'escola. Fins i tot és nor-

mal veure com els cotxes s'acosten a les portes quan els xiquets ja estan sortint, amb el perill que això comporta. Hi ha pares que si pogueren arribarien amb el cotxe a la porta de l'aula, tot siga per no caminar. També es fa un esment al famós estudi del RACC i del poc cas que se li ha fet. Potser l'hauria de pagar aquell que el va encomanar.

Veig que ara comparteixen col·laboradors amb altres publicacions locals de més postín. Eixe captain té molt poca vergonya.

Tres pàgines d'esports. Cinc notícies esportives. Ni una sola ratlla del futbol sala. Ja els valdria llevar-los una mica d'espai a eixos impresentables del futbol i donar-li'n a l'esport de moda del nostre poble. Només compare els espectadors que van a un i a l'altre. Els hauria de caure la cara de vergonya, com al nou director de la piscina que diu que no té espai per a col·locar un trofeu del club de natació.

Veig que s'acaba això de l'univers fallero. Em pregunto si algú haurà pres nota de les recomanacions dels "experts". Coneixent la gent que envolta aquest món, no m'estranyaria ni un pèl.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

He buscat i no he trobat els actes de Setmana Santa que s'anuncien a la portada. A vostés els manca *asento religioso*.

A la pàgina cinc se'ns informa d'un incendi davant la falla el Caduf i que van treure tres bombones de butà. Jo en vaig comptar set. Totes socarrades.

Els del futbol diuen que el proper partit es juga el dia 30 o 31 de març. Ignorants. Quina llàstima d'espai desaprofitat.

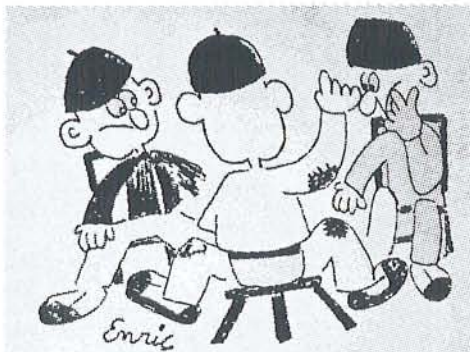
Tafaners

text ELS TAFANERS

1. Els tafaners han fet durant aquestes falles el que s'esperava d'ells: han voltat molt, han dormit poc, han mirat de beure bo i barat i han empenyat amb els petards tant com els ha permès l'autoritat, és a dir, tant com els ha donat la gana. Perquè l'autoritat, en aquestes festes, sembla que només estiga per a replegar, d'ací uns mesos, els vots que ha semblat permetent una irresponsable falta de civisme que va a més cada any que passa.

2. El passeig venia a ser obligatori perquè des de la setmana anterior els casals ja muntats impedièn ja no una circulació normal, que no volíem tant, sinó una cosa mitjanament practicable per a la gent que duu xiquets o ancians d'ací cap allà o reparteix butà o material d'obra.

3. De beure bo i barat, ben poc. Arribar davant de segons quin cèntric casal i tornar-nos-en al bar de tota la vida. Els preus semblaven feien riure, com si els fallers hagueren de pagar per ocupació de la via pública, impostos d'activitat econòmica o el carnet de manipulació d'aliments. Res de

res. Tants dies el casal muntat, ara hi ha a qui no li quadren els comptes.

4. I dormir poc, per descomptat. Fins a les 12 de la nit encara però després fot-li fort! Hi havia una norma sobre açò i fins i tot van haver de tancar molts pubs i bars a causa d'aquesta norma al nostre poble. Els tafaners no s'han estranyat de veure alguns d'aquells honorables denunciants ara entre els animadors destacats d'aquest deplorable capteniment.

5. També recordem que un dia un senyor de protecció civil va lliurar a l'alcaldia una proposta de normativa sobre les activitats falleres. Concretament es proposava limitar a les hores de les despertades i alguna altra el llançament de petards. I a falta d'un, en tenim

dos: quan el BLOC d'abans estava a l'Ajuntament, es van encarregar de presentar-ne una altra. Ni cas. Qui em convida a dinar avui? Mentrestant, dissabte 12 a les 20'30 ja vam veure els bombers apagant un sofert contenidor de paper al passeig Marítim, i una setmana després l'esglai de la plaça Constitució, amb l'incendi de l'habitable destinat a bombones de gas d'un comerç de comestibles. És clar, no va ser cap faller. Qui se'n fa càrrec? Per als espectacles de bous al carrer, l'Ajuntament contracta una assegurança, qui ho fa en el cas de la sembra indiscriminada de petards?

6. I Benicarló, més brutícia. Sembla que aquestes festes desperten el nostre costat més por: mai no s'havia vist la ciutat tan conscientment maltractada com l'endemà de sant Josep d'enguany. I encara hi ha qui deixa les bosses de la brossa en a ubicació dels contenidors que els fallers, per interès general, han desplaçat uns metres més enllà. Es pot ser més dropo? Un any més ens hem lluit, senyors fallers i senyores falleres. Algú que mana ha tornat a donar llicència per emmerdar.

XXV Cicle de Concerts de Primavera

text NATÀLIA SANZ

La Banda Juvenil "Ciutat de Benicarló" va ser l'encarregada d'obrir el XXV Cicle de Concerts de Primavera. El tradicional concert del Diumenge de Rams que solen oferir, es va convertir en aquesta ocasió en un monogràfic de música festera, que els joves músics obrien amb la interpretació de la marxa mora "Zoraida"

de Bernabé Sanchis. Sota la batuta de Pau Anglés, i per a delit dels nombrosos afeccionats i incondicionals de la banda que es van donar cita en la plaça de Sant Joan, fins a nou peces van ser executades magistralment pels joves músics. Tres d'elles eren de primera audició. A més és va donar la benvinguda a dos nous components de la banda juvenil, Ma. Pilar i Borja. Enhorabona.

Foto denúncia

Després de destrossar la zona verda del Barranquet, les màquines encarregades de realitzar els treballs d'enderrocament del pont, han decidit fer una parada biològica abans d'escometre definitivament les obres. Almenys, és el que es desprèn de la situació que es pot observar en l'entorn des de fa més de dues setmanes. Les màquines han desaparegut, les obres estan desocupades i els veïns es pregunten si tot ha estat un somni, provocat per la celebració d'un ple en l'ajuntament de Benicarló. Començarien les obres uns dies abans de la sessió ordinària del mes de febrer per a evitar que es

manifestaren?. En Benicarló, en els últims temps, sembla que els

assumptes funcionen a cop d'amenaçes i de Plens.

Carta als lectors

Així és com resolen els problemes del pont del Barranquet. Primer, fiquen les màquines, com si d'una alçada de veda es tractés (devia ser perquè paregués que les obres començaven). Després, com si fossin voltors, arrasen els pinets que van plantar les escoles

per el dia de l'arbre l'any passat i ... una vegada passats per les màquines, els arbres i resta de fauna allí existent, les coses queden igual que abans.

Un se pregunta per a que serveix el cartell tant bonic d'espai de "microfauna i no sé quantes begonades més" que van plantificar al

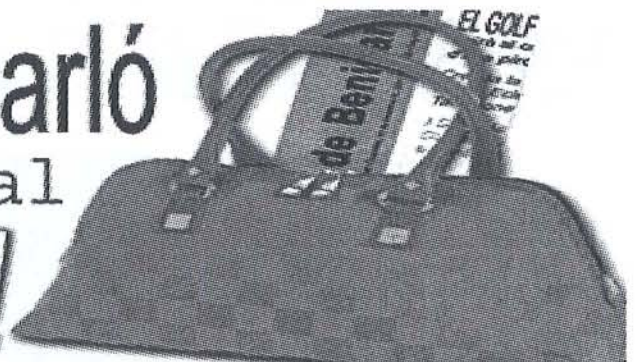
pont, si passen d'ell i s'ho carreguen tot. En fi, ara deu ser que s'ha acabat la veda (o els diners, veste'n tu a saber) de la caçera de pinets i ara cal retirar les màquines ... fins que es torne a obrir. El pont ... ja està bé com està. Fins la propera riuada.

Joan Carrera

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO,
TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
BAUSÀ, VICENT
NATALIA SANZ
LLUCH, RAMON
JOSEP V. TAUBER
COSTA
Fotografies/ NAT

la veu de benicarló CÒMIC

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 25 DE MARÇ-1 D'ABRIL DE 2005 • NÚM. ESPECIAL • ANY X

ESPECIAL CÒMIC: La Veu edita un recopilatori d'alguns dels millors còmics publicats de Xavi Burriel

Especial Xavi Burriel

78
ESPECIAL
 DES DEL 18 D'AGOST
 DE 1995

Un gran dibuixant

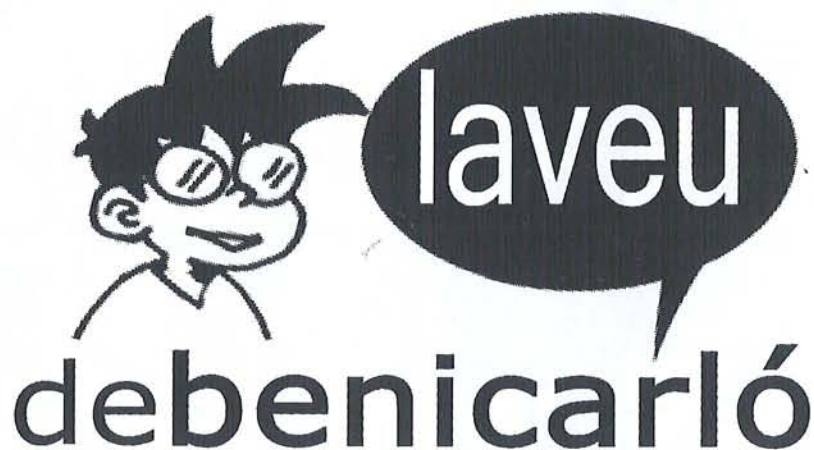
Estimat lector, aquest exemplar que ara té a les seues mans és la manera en que el Consell de Redacció de La veu ha volgut homenatjar i també, celebrar, els més de 400 còmics que Xavi, el nostre Xavi Burriel, ens ha delectat durant quasi 10 anys.

Xavi, en tot aquest temps ha demostrat que

té una visió molt original, senzilla i divertida de l'actualitat. Des dels seus còmics inicials - amb la Banda Fava al capdavant - fins els darrers ens ha aconseguit arrencar setmanalment un somriure que sempre és d'agrair. Acabaríem malalts, si no es prenguérem les coses amb una mica d'humor veient com se manegen.

Aquest número només pretén ser una mostra d'agraïment a la seua constància i al seu bon humor per les bones estones que ens ha fet passar.

La redacció de La Veu hem volgut que vostés, amics lectors, també participen de la festa. Que el vaja de gust!

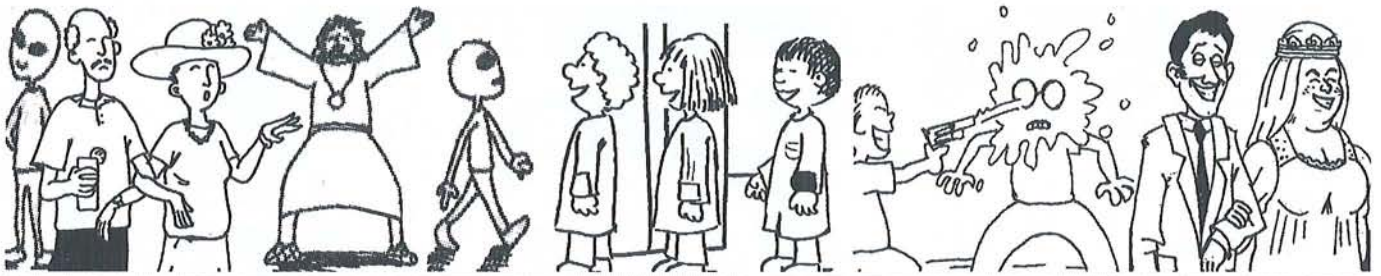
la banda fava

Amb els personatges de la Banda Fava, Jou, Se-Bass, Jenny i Xim-Pum, el nostre intrèpit dibuixant va començar un període de còmics on se'ns oferia, a través dels seus ulls, una visió diferent de la nostra realitat quotidiana. Molt més jove, oberta i sense complexos.

Això són dues mostes del que s'ha exposat. Per un costat, la macropintada que va aparèixer al port i que ha esdevingut una limitació de velocitat. Per un altre, la impenetrable foscor del passeig de l'estació, que no només no s'ha solucionat, sinó que encara mostra la pitjor imatge als viatgers que s'atreveixen a vindre en tren.

la banda fava

La influència de la Banda Fava en la nostra ciutat es va deixar notar. Qui s'havia de pensar que un còmic serviria per a corregir algunes deficiències dels nostres locals públics? Encara que sembla mentida, la setmana després de la publicació d'un d'aquests dibuixos van aparèixer, per art d'encantament, extintors a la biblioteca municipal.

El nostre ben-
volgut
Josemari

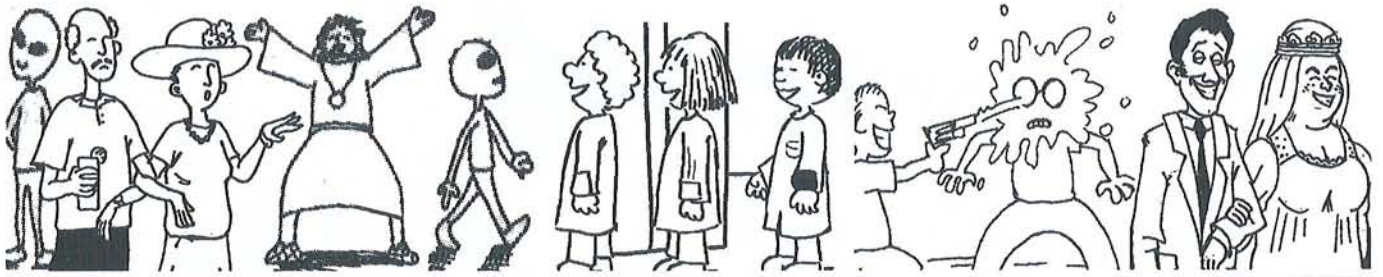
tampoc no es va
lliurar del llapis de
Xavi.

La invasió de l'Iraq
pel seu amic Bush
(*bicos Bush is mai
friend*) li va atorgar
un "George" d'ho-
nor.

També l'hauria
guanyat Pinochet
amb la magnífica
interpretació que va
fer aquest sinistre i
malèvol personatge
de la seua pròpia
decadència física i
humana.

internacional

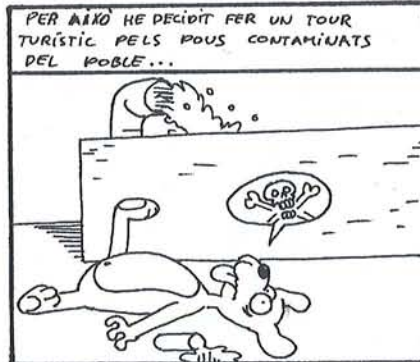

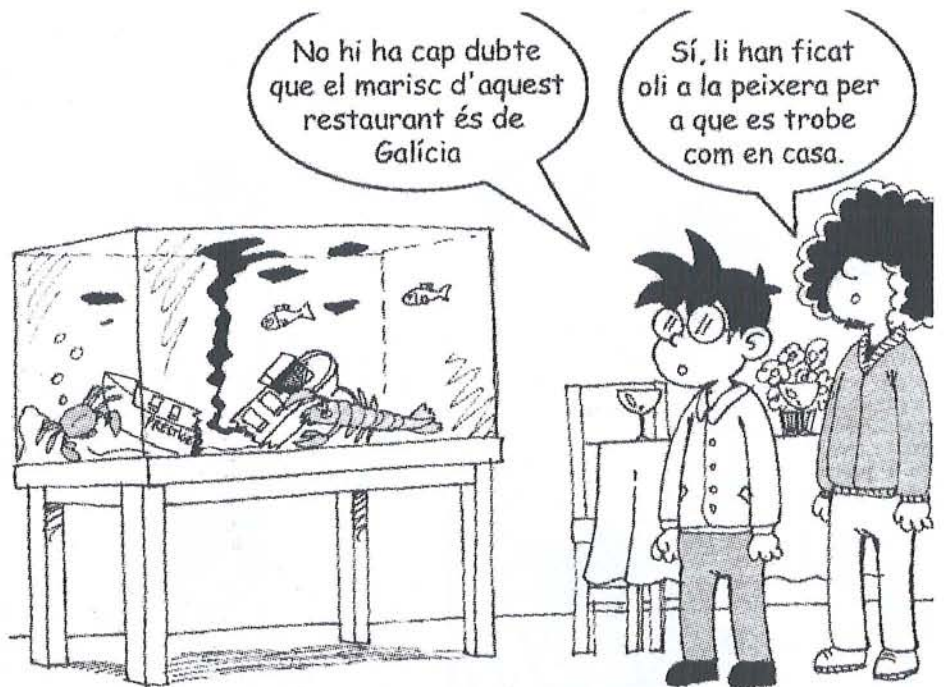
medi ambient

El nostre entorn natural ha estat un dels temes recurrents en els seus còmics. No per ser un tema que pugui semblar fàcilment recurrent sinó perquè es tracta d'un greu problema que ens afecta a tots els ciutadans i que, a hores d'ara, tot i la batussa que li ha donat amb els seus còmics, continua igual que fa trenta anys.

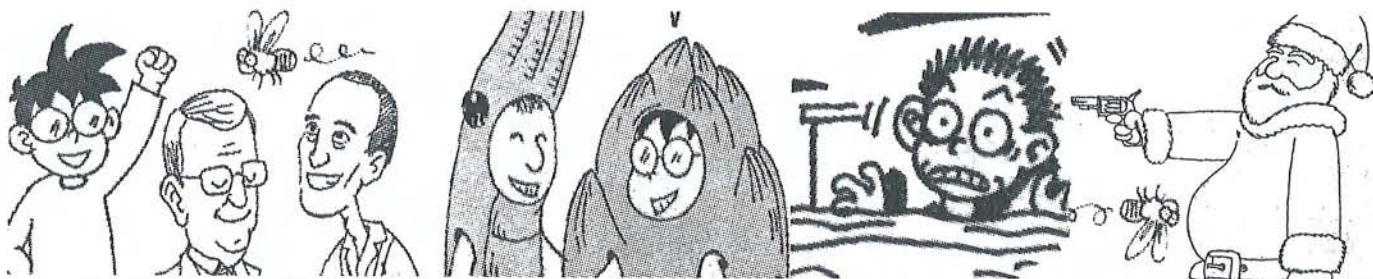
Morrongo, abocador, emissari submarí, pous contaminats ...

No podia faltar una referència a la catàstrofe del Prestige. Xavi en té per a tots, i si s'observa la part de baix de la vinyeta, no vol dedicar el seu treball a Fraga, conegut pel seu bany a Palomares, per la *calle es mía* i pel *Spain is different*. Però a Galícia no es va mullar ni el cul. No hi havia embaixador.

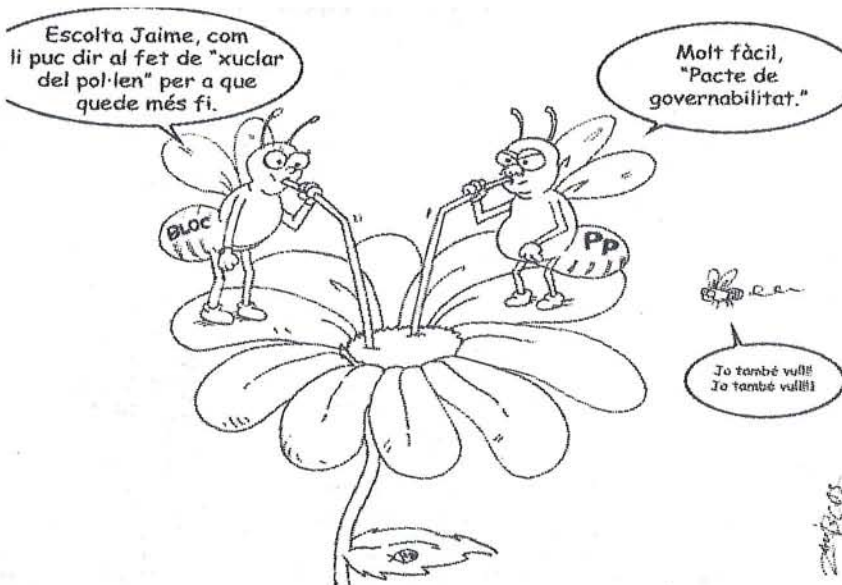
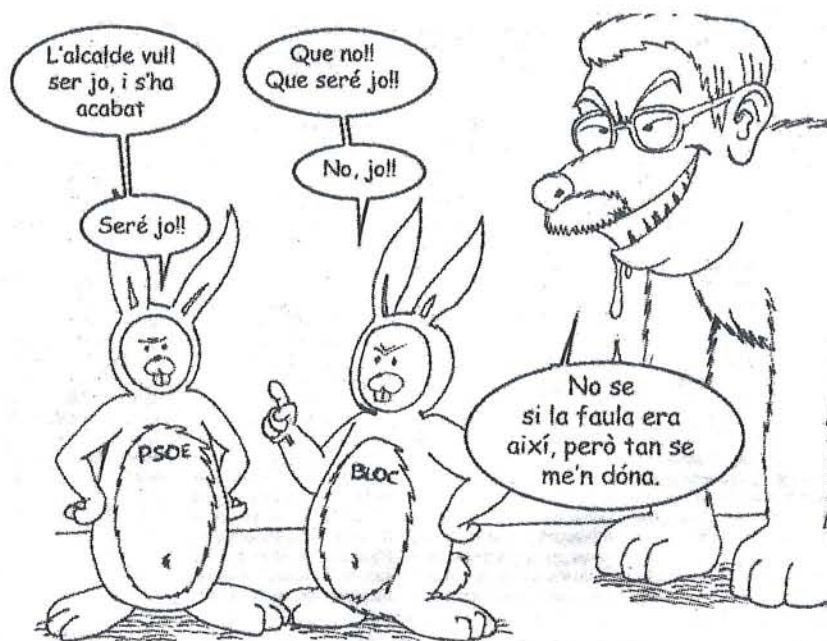
Dedicat a tots els gallegos menys a Fraga.

política

L'espectacle polític que hem patit al llarg d'aquesta legislatura ha estat reflexat amb tota precisió per Xavi. Qui no recorda la imatge de Mundo contemplant com els dos grups "d'esquerres" de l'ajuntament es tiren els trastos al cap? La cara de l'alcalde xarrant-li la bava és la millor metàfora i epítom d'aquest cicle polític.

política

El grup municipal que ens governa i la seua incompetència han estat temes molt recurrents. Potser massa? No. Mai no hi ha prou quan estan en joc els diners de tots i la seua correcta administració. La tàctica de l'estruç ha estat àmpliament exercitada, però no a l'hora de posar-se els sous.

1- CONEIX L'INFORME DE CONSELLERIA SOBRE ABOCAMENTS AL CLAVEGUERAM DE BENICARLÓ?

1- NO HO SÉ

2- COM VAN ELS TRÀMITS PER FER LA DEPURADORA?

2- NO HO SÉ

3- PER QUÈ NO S'HA SANCIONAT A L'EMPRESA QUE VA ENDERROCAR LA FAÇANA DE PALAU?

3- NO HO SÉ

4- LES VAQUES VOLEN?

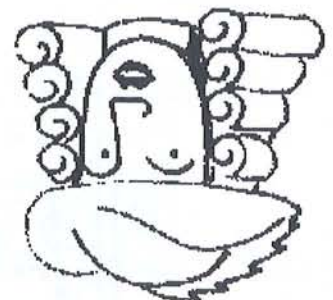
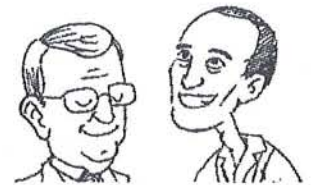
4- NO HO SÉ

AVUI ET CONVIDEM A FER UN PASSETEMPS. ENLLAÇA LES PREGUNTES DE L'OPOSICIÓ AMB LES RESPOSTES DE REDORAT.

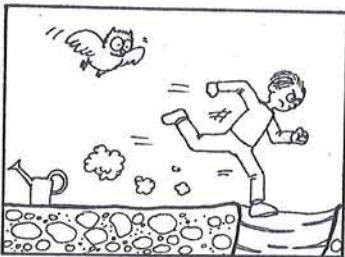
DIUEN SER ELS MÉS BENICARLANDOS O ELS MÉS VALENCIANS.

cultura

La llengua i la cultura han estat les germanes pobres però les més manipulades políticament. El valencians som de segona?

QUE VOL DIR TANTA LLENGUA DIFERENT EN ESPANYA? JA ESTÀ BE HOME! ES QUE AL FINAL NO ENS ENTENDEM.

ES UNA LLENGUA FACIL D'APRENDRE I A MÉS A MÉS CANVIE CADA TEMPORADA...

PER SORT TENIM LA TELEVISIÓ, EIXA FONT CONTINUA DE CULTURA QUE'NS FORMA I INFORMA I QUE OMLLI EL TEMPS QUE PODRIEM DEDICAR A PENSAR!!

S'HAN ACADAT ELS MALENTESOS!! PODREM PARLAR SENSE EMBUTS AMB GENT DE TOTA LA GEOGRAFIA ES PANYOLA. I PROMPTE AMB TOT EL MON.

UN NOU VOCABULARI S'IMPOSA EN EL CÀRRER, L'AGENT L'ACCEP TA INMEDIATAMENT PER QUE EL PARLEN ELS SEUS 'POLS TELEVISIUS'.

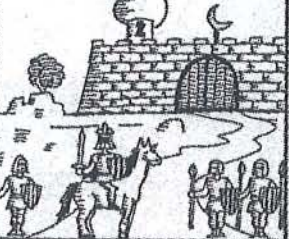
I EL QUE NO ES VULLGA ADAPTAR NO S'ENTERARA DE RES!!

JAUHE I VA RECONQUERRIR LES TERRES ON VIVIEN ELS MUSULMANS EN NOM DE DEU.

I EL 9 D'OCTUBRE ENTRA EN LA CIVTAT DE VALENCIA...

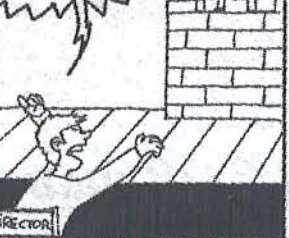
FEU-VOS CRISTIANS O RENDONEU AQUESTES TERRES

CALLA BORINOT. "ANTES MOROS QUE CATALANS"

PAREU, PAREU!! JA ESTÀ BE D'INVENTAR-SE LA HISTORIA!!

NO M'HA MANERA DE DIRIGIR UNA OBRA DE TEATRE AIXÍ

EL MAJOR ESPECTACLE DEL MON NO ÉS EL COPERRIL EIXE REN LA MAROMA

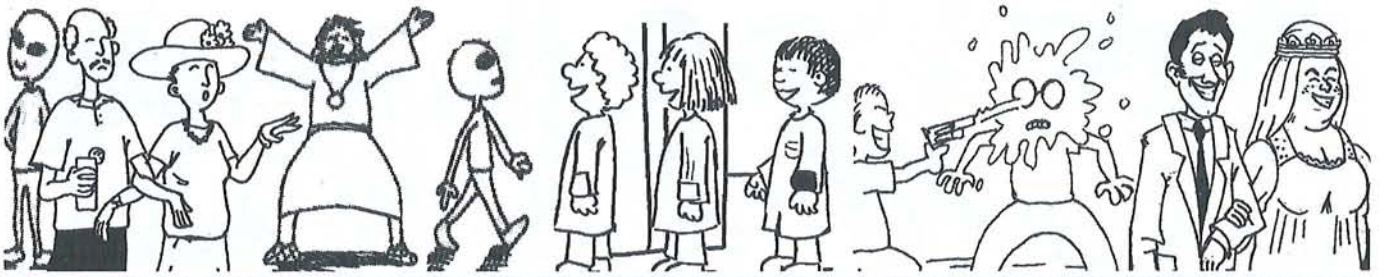
NI LA BODA DEL PILL DE NO SE QUI I LA FILLA D'UN ALTRE.

EL MAJOR ESPECTACLE DEL MON ÉS L'ESTEL DEL COLLET

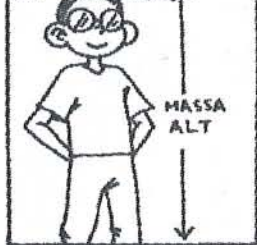
Aquest còmic que ara torcem a reproduir, següels teniel la mateixa validesa que quan va sortir fa un any. En aquest País es veu que no n'aprenem.

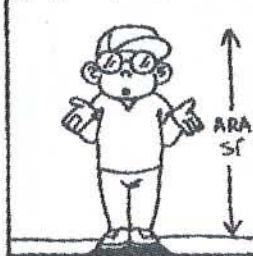
XAVI VA NÈIXER EN EL Nº 51 DE LA VEU. ERA UN PÀNO LLEIG AMB UNES GRANS ORELLES I DOS FORATS AL NAS.

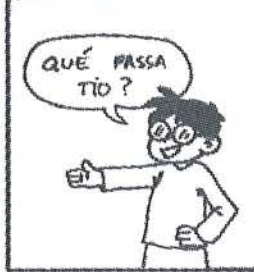
QUAN VAN DESAPAREIXER ELS FORATS VAN VORE QUE ERA MASSA LLARG PER A AQUELLA CARA DE NENA.

I ANANT EN CONTRA DE LA NATURA EN COMPTES DE CREIXER ES VA FER MENUT

UN CANVI DE PENTINAT LI VA DONAR UN AIRE MÉS INFORMAL

AL SEU COSTAT HAN APAREGUT PERSONATGES MOLTS FAMOSOS COM DARK KUNDO, NEPTÚ, L'AGENT MULDER, "EL TÍO QUICO" O LA MASCOTA DE CURRUPÍPI

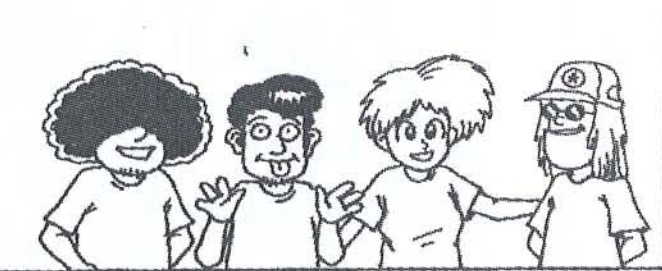
XAVI HA TINGUT MOLTS OFICIS, POT SER PER AIXÒ VA DECIDIR DEIXAR DE TREBALLAR I FER UNES VACANÇES...

A LA LLUNA !!

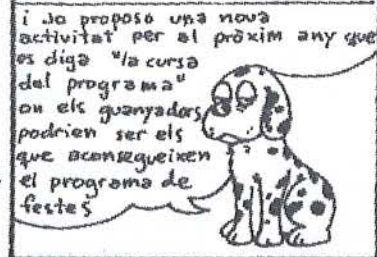
UNS AMICS SEUS UNA MICA FAVES EL VAN SUBSTITUIR, DE ESQUERRA A DRETA JOU, SE-BASS JENNY I XIM-PUM.

PERÒ XAVI HA TORNAT I VOL CELEBRAR EL Nº 200 DE LA VEU AMB ELS SEUS AMICS

FIXEU-VOS AMB AQUESTA VINYETA DE FESTES DEL 97 NO ES PODRIA USAR TAMBÉ PER A LES FESTES D'ESTE ANY?

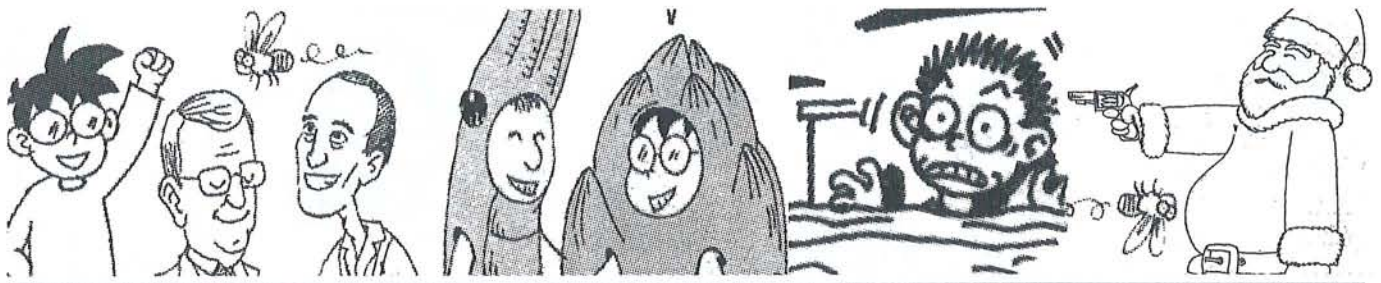

CULTURAL
ASSOCIACIÓ LA FERAM
BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON I RODOLFO
SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

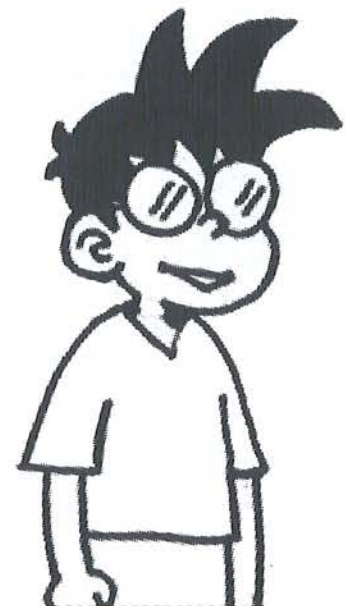
Col·laboradors/
CUC, XAVIER BU
MUSSOL, CARLE
JOSEP V. TAUS, T
SEGARRA, ROBE
SUSANNA AN
Fotografies/ NATA

avi
avi
avi
avi
avi

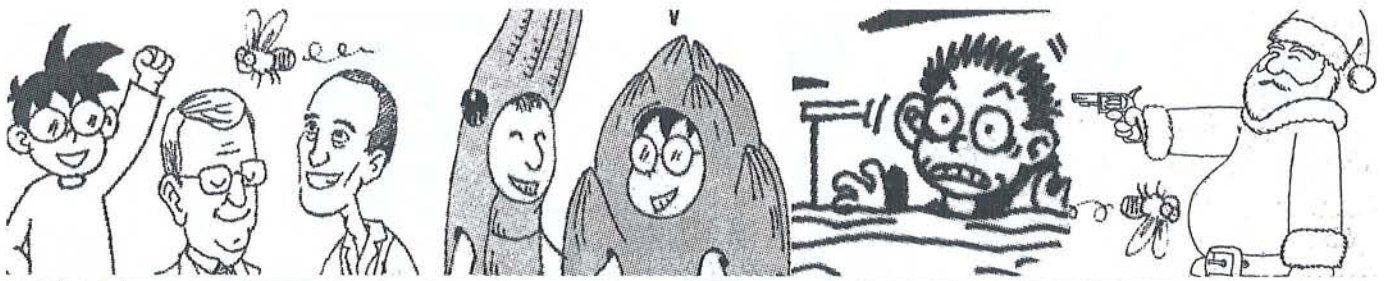
De vegades, Xavi també ha volgut colar-se dins la seua creació i compartir espai amb els seus personatges (de ficció o no). Afany de protagonisme? No. Qualsevol col·laborador de *La Veu* ha parlat d'ell a les seues col·laboracions. Per què ell no es podia dibuixar? Ell ha evolucionat amb els seus personatges, tot al contrari que altres col·laboradors. Endevineu qui?

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE, EL SAMARUC,
IGLÉS i OLGA LLUCH
LIA SANZ i JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

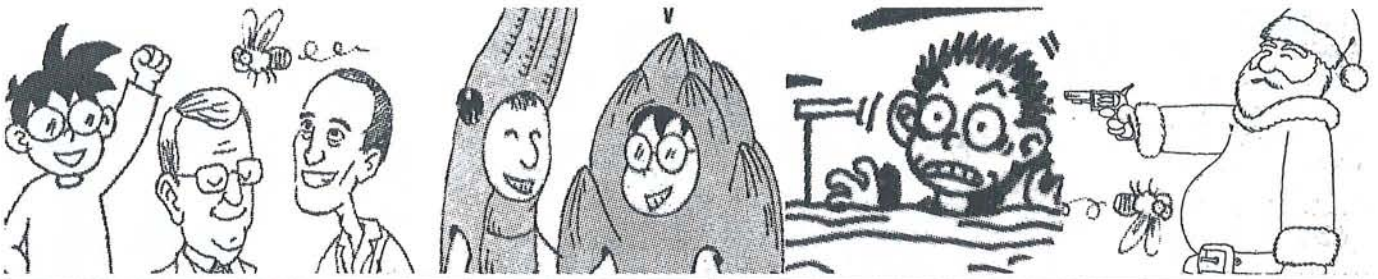
LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabi-
litat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es
reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les
20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom,
adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer
amb pseudònim.

urbanisme

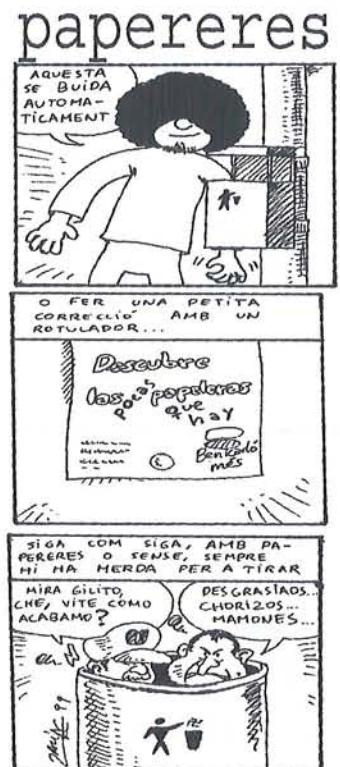

Vaja per davant que això de l'urbanisme és tan complicat com recurrent. Les obres fraòniques promeses s'han anat esvaïnt com un castell de sorra a la platja de la Caracola, Gran Auditori, piscina municipal privada, papereres, centre comercial, centre de salut, pavelló polisportiu, llotja del peix, clavegueres, polígon industrial... No ens cabia tot, Xavi.

Xavi no es va oblidar de l'esotèrica desaparició de l'antic far. Clar, com que ja no feia la feina que tenia encomanada, a un regidor de cognom "colgante" li van fer un gol i algú extraterrestre se'l va emportar a l'espai infinit. Últimes notícies asseguren que actualment regula el trànsit al planeta plutó. Els plutonians s'ho han trobat. Visca la cultura del totxo!

urbanisme

mundo, flos...

BENVOLGUTS REIS MAGS, AQUEST ANY M'HE PORTAT MOLT BÉ, HE FET MOLTES COSES PER AL POBLE, SOBRETOT DESDE VALÈNCIA. I SI NÓ PREGUNTEU A LA OPOSICIÓ QUE NO SHAN QUEDAT DE RES.

DONCS JO CREC QUE AQUEST ANY PORTARAN CARBÓ PER A TOTS.

XE, MIRA SI SURT NETA ESTA AIGUA, QUE SI ARA TOTS ELS BENICARLANDOS TIRAREN AMPOLLES BUIDES PEL WATER, SURTIRIA EMBOTELLADA I LLESTA PER AL CONSUM.

DONCS JO TINC GANES DE POTAR.

Què bé! tornem a l'escola!

ens ho passarem molt be"

NO volem tornar!! l'oposició diu que no fem tot mala ment

vinga nois, ànim

no passarem fatal

AJUNTAM

A VORE QUI S'ATREVEIX A APOSTAR EN QUIN POTET ESTÀ L'AIGUA BRUTA DEL MORRONGO.

I FLOS HA FET AÇÒ, I FLOS HA ARREGLAT ALLÒ, I L'AJUNTAMENT NO SE QUÈ, I BLA BLA BLA...

MIRA, COM VOLIA QUE PARLAREM BÉ D'ELL LI HE DONAT UNA PÀGINA A LA VEU I QUE ESCRIGA EL QUE VULLGA.

SENYOR ALCALDE, PER QUÈ HA DEIXAT QUE NOMÉS UNA EMPRESA PUGA URBANITZAR LA TERCERA FASE DEL POLÍGON, DEIXANT DE BANDA LES ALTRES EMPRESES, I PERJURICANT ADIXI ALS BENICARLANDOS??

PERQUE ELS DINERS EM TENEN AGAFAT DEL COLLET FELL MEU.

La no gens estranya dos ha estat capaços, no *La Veu*, sinò que també parella. Mundo i només d'acaparar la han encés la inspiració Flos, Flos i Mundo. Tots major part de portades de del mestre Xavi.

agricultura

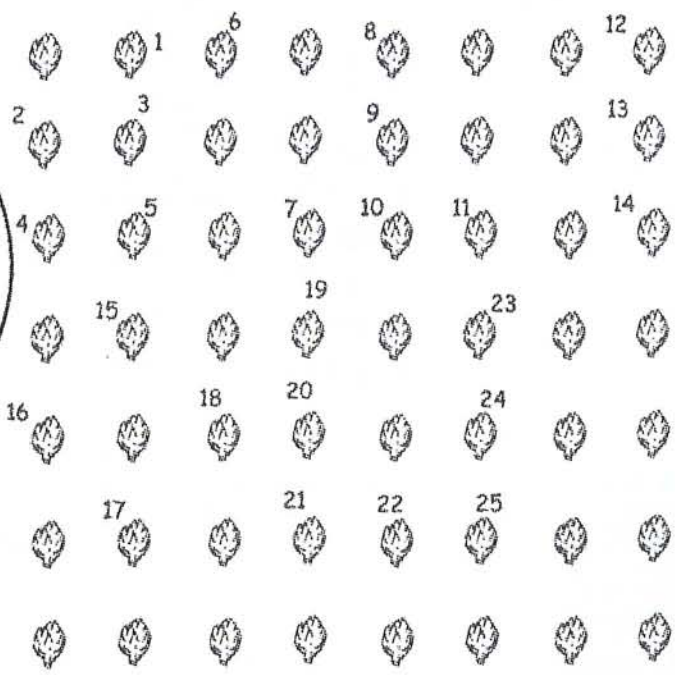
simpatitzants del partit dominant. Després a periodistes. Enguany a una metgessa. Quan li la donaran a qui realment s'ho mereix? Potser siga mereixedora del trofeu la macroregidora Traver? Potser siga Mundo per la seua afició a remenar paelles amb carxofa? Qui realment se la mereix és qui la treballa. No ho creieu?

Van començar repartint carxofes d'or a membres, amics i

Els nostres governants han tret tot el profit polític que han pogut a la nostra més famosa hortalissa. Per això, els grans amics de la mateixa no són els que s'apunten els gols, sinó els ingredients que l'acompanyen. Com diu Xavi, la sal i l'oli d'oliva del terreny.

Uneix els punts en el següent ordre: 1-2-3-4, 5-6-7, 8-9-10-11, 12-13-14, 15-16-17-18-15, 19-20-21-22, 23-24-25, i obtindràs els millors amics de la carxofa de Benicarló.

Solució: SAL I OLI.

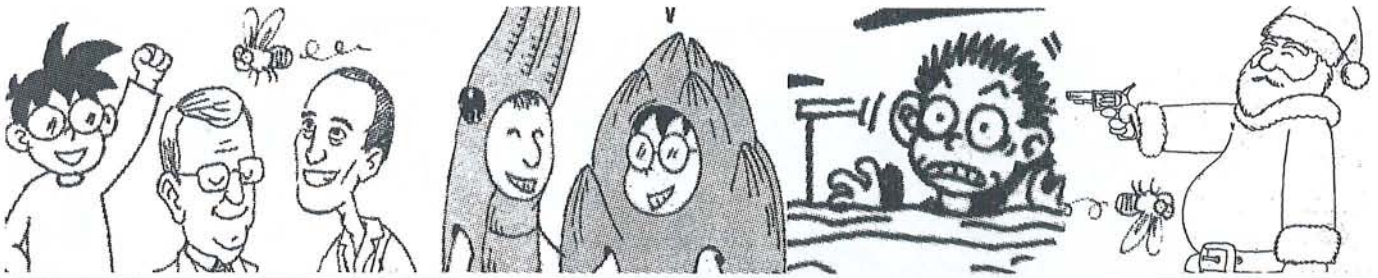

festes

Hem triat aquestes tres festes perquè no tenim més espai. La llista de celebracions, saraus i xerinoles varies és interminable al nostre poble. Sempre tenim alguna cosa que celebrar. Des de Reis a la nit de cap d'any, no tenim treva. Qualsevol sant mereix la nostra devoció i el nostre suport. Vinga la festa i vinga la xalera. Qui havia dit que els benicarlandos som tancats, garrepes i fem poca vida social?

Xavi ens presenta la seua visió de tres d'aquests esdeveniments. Enguany barrejarem bruses i mascletades amb vestes i processons. Insuperable.

AVE sí AVE no.
AVE sí AVE no.

Al final serà que no, com sempre. El transport ferroviari a la nostra ciutat ho té molt clar: si no guanyo molts diners, no penso aturar-me. Qui vulga anar en tren que pose un euro a les maquinetes dels xiquets, o que vaja a la fira. El tren de la bruixa no descarrila gairebé mai. Potser la Renfe es planteja llogar-lo per a tren de rodalies.

transports

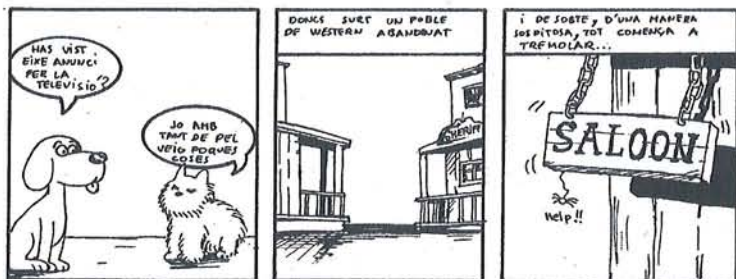

Heu vist els trens que hi ha de Castelló cap avall? Nosaltres no tenim rodalies, hem de pagar trens més cars. Clar, com que l'habitatge és tan car es deuen pensar que tots hem venut alguna finqueta i tenim la butxaca ben plena. Mundo va enviar una carta a la Renfe. Gràcies, senyor alcalde per les seues gestions.

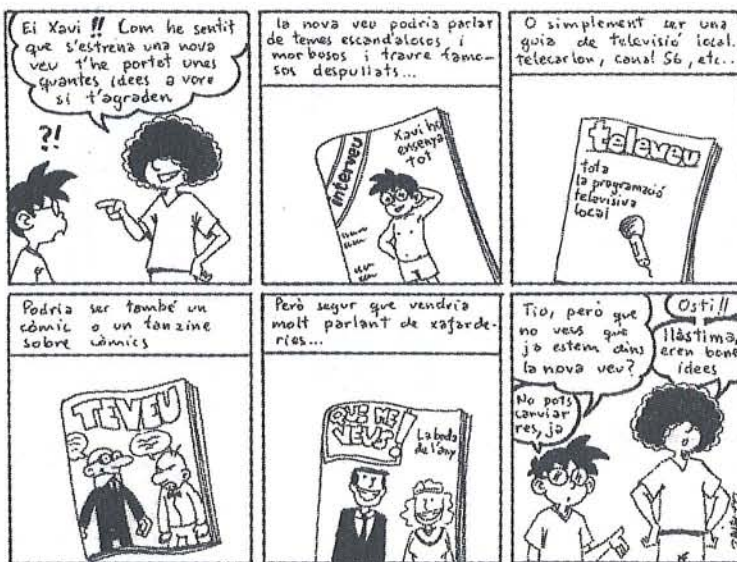

altres

Aquesta pàgina vol ser una espècie de miscel·lània de temes, des del costum que tenim els benicarlandos d'aprofitatar les festes locals per abandonar el poble, a les revistes que exploten allò més baix de les persones. Un dibuix de sant Antoni digne d'aparèixer en una estampeta, i la incapacitat de Xavi (el personatge) per menjar-se un polp que es va posar a viure al seu braç, mostren l'amor de Xavi (dibuixant) pels animals. I per *La Veu*. Se n'han quedat molts fora, però s'havia de fer una tria

Sant Antoni del porquet

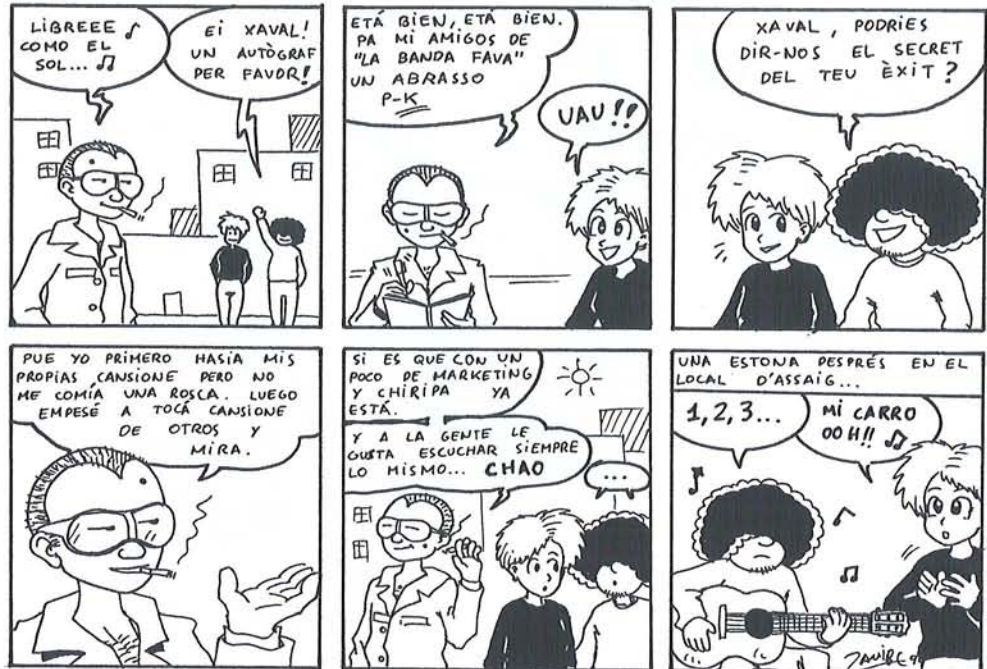

Això és tot. Ens ha costat molt triar els còmics. Des del número 51 fins ara han estat més de quatre-centes il·lustracions, i no sabem quina és més bona.

No en sabem més. Esperem que puguem tornar a fer-te'l d'ací a 400 còmics més.

Gràcies, Xavi. Aquest és el nostre petit homenatge.

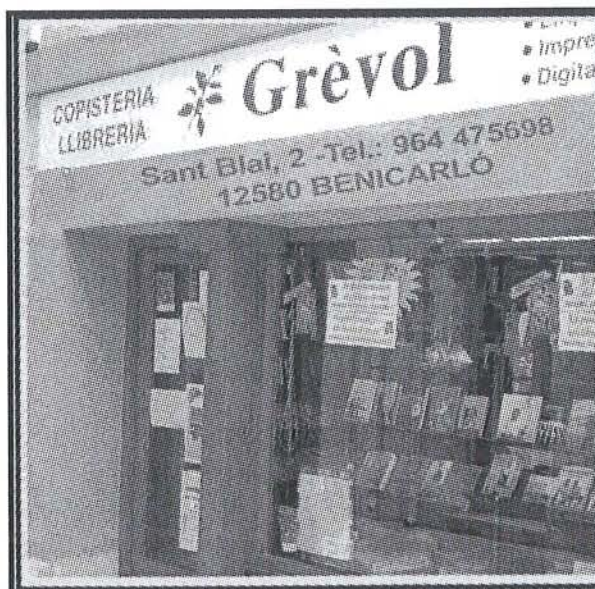
altres

Per Xavi Burriel

S'ha acabat?

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

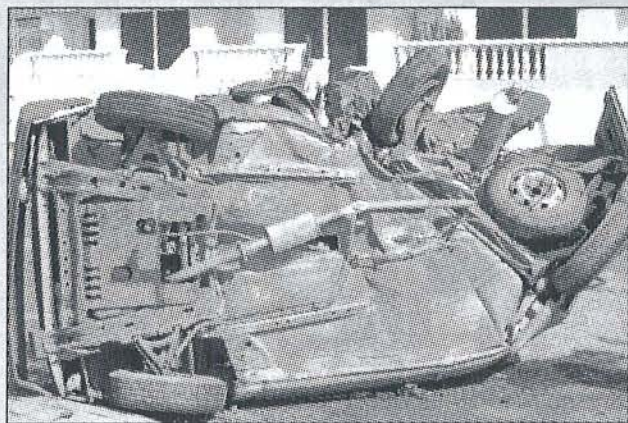
Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Aparatós accident

text REDACCIÓ / fotos MAURA

Un espectacular accident de tràfic en l'avinguda Papa Lluna se salda amb dos vehicles destrossats. Al voltant de les set i mitjana del matí del passat diumenge, el conductor d'un turisme que circulava per l'avinguda Papa Lluna es va dormir al volant i va per-

dre el control del seu vehicle. Com a conseqüència, el cotxe va col·lisionar amb la caseta d'obres del pont del Barranquet, un fanal, una paperera i una furgoneta, propietat d'un negoci de piscines prefabricades i estacionat en l'avinguda. El conductor va resultar amb ferides lleus després de l'accident, però els dos vehicles van quedar destrossats.

Torna Dan Brown als llibres

L'any 2001 abans de que en Dan Brown ens portera l'invasió llibretera amb les vendes d'El Codi Da Vinci, va traure Deception Point, això li va significar un èxit relatiu als USA. Ara, aquest llibre, sota la traducció d'El Gran Engany, ha sigut "repescat" per l'editorial Empúries que pertany al Grup 62.

Aquest llibre no pertany a la sèrie de l'investigador Robert Langdon, tot i això el seu argument té els elements característics de les altres obres de Dan Brown; elements que el confirmem com un dels escriptors de suspens més

intel·ligents i dinàmics del gènere: lluites de poder, conspiracions polítiques, utilització d'informació científica classificada, assassins, frauds ...

No és la primera vegada que en Dan Brown edita amb Grup 62 els seus èxits. L'any 2003 ja va fer el propi amb El Codi Da Vinci que va batre veritables records amb un tiratge inicial de 7.000 exemplars; avui dos anys i mig després Dan Brown i les seves obres s'han convertit en tot un fenomen. Amb aquest llibre, l'editorial Empúries, va vendre 163.000 exemplars. Després va vindre Àngels Dimonis,

amb unes vendes de 68.000 exemplars.

De què va El Gran Engany?

Quan un satèl·lit de la NASA detecta indicis d'un objecte estrany a l'Àrtic, el president dels Estats Units hi envia Rachel Sexton, analista d'intel·ligència de la Casa Blanca, perquè verifiqui l'autenticitat de la troballa. Acompanyada del carismàtic acadèmic Michael Tolland, Rachel s'adona que aquesta descoberta els posarà en perill de mort.

Susanna Anglés

JOSEP BARBERÀ, PERE BORRÀS, XAVIER BURRIEL, Z. EL MUSSOL, CARLES ON PARÍS, OLGA LLUCH, TOLITO, JUAN CARLOS A I EL SAMARUC ALIA SANZ I JUAN CARLOS COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

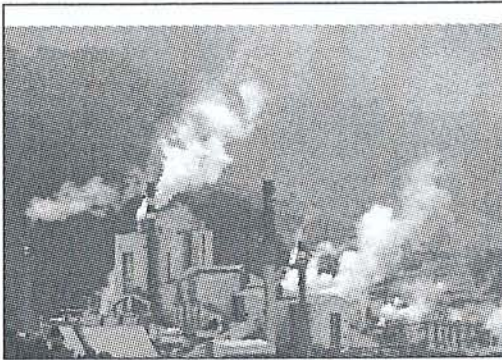
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veü respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veü es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Per fi, el Protocol de Kioto entra en vigor (1)

El darrer 16 de febrer entrava en vigor el Protocol de Kioto, possiblement, l'acord mediambiental de caire global més important de la història. Des d'aleshores, uns trenta països industrialitzats estan obligats jurídicament a reduir les seves emissions dels gasos d'efecte hivernacle (GEH) durant el lustre de 2008 a 2012 respecte els nivells de 1990. Es pretén aconseguir aturar o, almenys, frenar l'escalfament del planeta i el canvi climàtic. Sols quatre països desenvolupats no l'han ratificat: Estats Units (EUA) -amb sols el 4% de la població mundial i un 36% de les emissions totals de GEH-, Austràlia, Mònaco i Liechtenstein.

Cap els anys seixanta del segle passat, diversos investigadors alertaren de l'increment de la concentració del biòxid de carboni. És el principal i més abundant GEH i les seves emissions havien augmentat des de la Revolució Industrial amb la utilització dels combustibles fòssils - primer carbó, després petroli i més tard el gas natural- com a font d'energia. L'efecte hivernacle consisteix en que determinats gasos -biòxid de carboni, metà CFC...- permeten entrar la llum solar però no deixen escapar cap a l'espai el calor emès per la Terra; el procés provoca un increment de les temperatures i un canvi dels climes regionals del planeta.

A la Cimera de la Terra, celebrada a Rio de Janeiro l'any 1992, s'aprovà la Convenció Marc sobre el Canvi Climàtic, gran acord internacional signat per 155 països. El seu objectiu era l'estabilització dels GEH atmosfèrics a uns nivells que impedeixen les "interferències antropògenes perilloses amb el sistema climàtic". Fixa que seran els països desenvolupats -per la seva major responsabilitat- els que prendran la iniciativa per a combatre el canvi climàtic. Es determina el recolzament als programes d'investigació i d'educació ambiental. La Convenció estableix una Conferència de la Parts signatàries per a desenvolupar-la.

A la tercera Conferència, es presentà el document nomenat Protocol de Kioto (PK), en honor a la ciutat nipona on es celebrà la reunió l'any 1997. Si la Convenció és la plasmació d'objectius, principis i grans línies d'actuació, el Protocol és un conjunt de directrius concretes. Es determina que els països desenvolupats han de reduir les emissions de GEH en un 5,2% d'aquelles de 1990 (any base) durant el lustre de 2008 a 2010. En posteriors períodes de compromís de reducció s'implicaran els països en vies de desenvolupament. El PK recomana el foment de l'eficiència energètica, la protecció de les àrees forestals (embornals del biòxid de carboni), la promoció de les energies renovables o l'eliminació progressiva dels incentius fiscals a les energies brutes com el carbó. Els percentatges de reducció són diferents per a cada país; EUA un 7%, Japó i Canadà un 6% i la Unió Europea un 8% en conjunt repartit de forma desigual: Alemanya un 21% o el Regne Unit -

4% però l'Estat Espanyol pot augmentar-les un 15%.

Per a realitzar el balanç d'emissions d'un país, es descomptaran els gasos absorbits pels boscos i terres de conreu (embornals). El PK permet als països desenvolupats uns mecanismes de flexibilització: el Comerç de Drets d'Emissió -venta de reducció d'emissions de GEH-, la Implementació Conjunta -intercanvi entre drets d'emissió entre països

desenvolupats- i el Mecanisme de Desenvolupament Net -transferència de tecnologia d'un país desenvolupat a un subdesenvolupat que li permet al segon reduir les emissions però s'ho apunta el país industrialitzat al seu balanç. El PK entrarà en vigor quan el signen i ratifiquen un conjunt de països que en conjunt produeixen almenys el 55% de les emissions mundials.

S'esperava que entrés en vigor a l'any 2001, amb la 6a Conferència de les Parts de l'Haia, però ho impedí l'oposició d'un grup de països dirigits per EUA. Es volia donar gran importància al paper dels embornals i mecanismes de flexibilització, i aconseguir acomplir els objectius del PK sense modificar substancialment els seus sistemes energètic i econòmic. Una nova oportunitat perduda per l'inici efectiu del PK fou la Cimera de Johannesburg de 2002 amb l'oposició aferissada de la nova administració republicana de George W Bush.

Els països anaven ratificant el protocol, Unió Europea, Japó, Canadà... , però no s'assolien el 55% de les emissions. Calia la ratificació d'un gran emissor de GEH, be EUA (36%), be Rússia (17%). El gran país eslav està basant la seva recuperació de l'enfonsament de la seva economia amb l'exportació del petroli de Sibèria. Però el PK li interessava: el tancament de moltes factories des de 1990 ha provocat una forta davallada de les emissions de GEH que Rússia podrà "vendre" a altres països desenvolupats que no assoleixin els seus objectius. Altra raó, seria l'alineament amb la Unió Europea front l'unilateralisme internacional dels EUA. Finalment, en octubre de 2004 la Duma russa ratifica el PK que entrà en vigor el 16 de febrer de 2005.

El PK ha sigut la gran aposta mediambiental europea triomfant front l'oposició nord-americana. Si, realment, es vol que l'acord sigui efectiu caldrà modificar els sistemes econòmics i energètics. No és una bona senyal la darrera reunió de fa una setmana i celebrada en Londres de més de 20 països per a reduir les emissions de GEH "sense afectar el creixement econòmic". És creïble que puguem cada cop consumir més, gastar més energia i evitar el canvi climàtic? I els xinesos, ara que s'han fet rics, tenen dret a consumir, dur cotxes i llançar tant de fum com nosaltres?

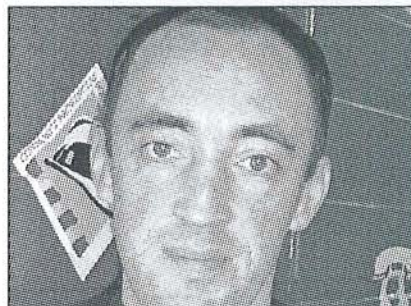
Pere Bausà

Bombers solidaris a Nicaragua

Bombers Sense Fronteres, amb el suport de la Direcció general de Cooperació de la Generalitat Valenciana, desplaçarà tres cooperants a Nicaragua durant un mes, dintre del projecte de cooperació i formació "Pacífic Sud". Aquest projecte inclou l'enviament de material i formació per als Bombers Nicaragüencs adscrits a la Federació de Bombers Voluntaris de Nicaragua.

Durant el pròxim mes d'abril està previst impartir quatre cursos de Salvament en Rius, Riuades i Inundacions, a un total de quaranta Bombers pertanyents a les Estacions de Bombers (Parcs) de Masaya, Granada, Rivas i Jinotepe. Aquests parcs estan situats en la zona sud del país, entre els llacs Managua i Nicaragua, i la costa de l'Oceà Pacífic.

Com suport als cooperants desplaçats, bombers de Masaya que han estat becats per a la seva formació a Espanya, col·laboraran per a ampliar l'efecte multiplicador del projecte que s'està desenvolupant. En aquest projecte s'inclou la donació del material necessari per al curs, el qual juntament amb la formació rebuda, donarà seguretat i efectivitat als nombrosos rescats que se succeeixen en la

zona. L'impuls actual de Nicaragua pel que fa al turisme (tant ambiental, d'aventura, com tradicional), recolzat per diverses institucions espanyoles, fa tremendament

necessari aquest equipament i formació; permetent un desenvolupament sostenible de l'economia nicaragüenca. Els cooperants són bombers de la País Valenciana, com Javier Sanz Borrás del Consorci Provincial de Bombers de Castelló, Hugo Adell Figols del Excel·lentíssim Ajuntament de Castelló i Juan Carlos García Borja del Consorci Provincial de Bombers de Castelló.

Javier Sanz Borrás està prestant servei com bomber en el parc Comarcal del Baix Maestrat (Benicarló) des de fa quinze anys, sent veí de Vinaròs. Ha estat cooperant a Nicaragua en altres dues ocasions i participà en les labors de rescat en el terratrèmol d'Algèria.

Juan Carlos García Borja està prestant els seus serveis en el parc de l'Alt Palància (Sogorb) sent veí de Castelló de la Plana. És Monitor de rescat aquàtic i participà en les labors de rescat en les inundacions de la província de Castelló.

I per últim, Hugo Adell Figols, presta els seus serveis com bomber en la Companyia de Bombers del Excel·lentíssim Ajuntament de Castelló. Veí de Morella, forma part d'aquesta O.N.G.D. des de fa quatre anys col·laborant en diversos projectes de cooperació

Trofeu interclubs de natació a Benicarló

18 equips es van enfrontar en el Trofeu Interclubs 6t el passat 19 i 20 de març en la ciutat de Castelló. Unes jornades no exemptes d'alicient però que va tindre la nota curiosa en la participació o millor dit, en la realització de les proves per part dels nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló la setmana anterior a l'esdeveniment. I és que donades les celebracions falleres en les dates del Trofeu, Antonio Saura i Lucía Vicente, President i Entredadora del Club, van sol·licitar formalment a la Federació de Natació realitzar les sèries en la piscina municipal de Benicarló aprofitant les jornades

lligeres G2 i G3 en la setmana anterior, una autorització donada per la Federació baix la supervisió dels àrbitres oficials i evitant així desplaçar-se i assistir a una competició en dates tan especials per als Benicarlondos i agrair com no pels nadadors/res i familiars.

Destacar:

Carlos Astor Capafons

6t lloc i un crono d'59.64 en 100 m lliures, 9é lloc i un crono d'4:34.77 en 400 m lliures, 9é lloc i un crono d'1:11.04 en 100 m esquena

David Marqués Villarroya

4t lloc i un crono d'2:47.62 en 200 m papallona

Ferrán Remolina Rallo

7m lloc i un crono d'1:16.29 en 100 m braça

Janina Rodríguez Año

5t lloc i un crono d'1:29.36 en 100 m braça

Mari Carmen Sorlí Rico

10é lloc i un crono d'38.09 en 50 m papallona

Martina Gil Jovaní

9é lloc i un crono d'1:34.90 en 100 m braça

Miguel Piñana del Pino

3r lloc i un crono d'2:37.23 en 200 m papallona, 9é lloc i un crono d'1:06.92 en 100 m papallona

Olga Mykhaiyuk

4t lloc i un crono d'1:27.32

Pim pam pum comença, l'espectacle

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Ja ho sé. Aquesta setmana no toca. Però en aquesta casa són així i, com fan un número doble i no surten la setmana que a mi em tocaria col·laborar, doncs, ací em teniu una altra vegada, rebuscant de que parlar.

Posats en feina intentaré ficar el meu granet de sorra al repartiment d'estopa que vostés, de manera molt acurada, fan cada setmana, encara que la meua manera puga semblar una mica més barroera. Però això, simplement, és una qüestió de gustos. Ah, i per a gustos, el nom al que ja han batejat a la seua revista "la consciència de Benicarló. Deu ser que a la resta de la faràndula escrita, amb tanta vaselina, els hi patinen les lletres.

Però bé, jo al que toca, després del pim, pam, pum fallero en el que ens han delectat els dos partits de l'oposició en la vigília de la cremà de les falles i del victimisme del que ha fet gala el PP, igualment, caldria ficar en solfa a tota aquesta colla de marrecs, més preocupats en aprofitar les febleses del contrari que de treballar per la ciutat.

Dóna la sensació que des que es va trencar "l'acord de governabilitat" (pobret, l'acord), aquest poble ja no ha estat el mateix. Uns pressupostos aprovats que havien de ser "l'ostia" (perdoneu l'expressió però és el que millor li va) per a Benicarló, s'han quedat en no res. Si uns són curts governant, els altres llargs ficant la cameta. El problema és que el baló de

futbol som els ciutadans d'aquest poble i ja n'estem farts de rebre patades allà on acaba la columna.

Ara, aprofitant falles, calia reconvertir la situació i adaptar la imatge als nous temps que corren. PSOE i BLOC han decidit fer del PP la seua falla particular, com si fos el dimoni de Sant Antoni. M'imagino, per a que tot estiga en conjunt, que només falta decidir quan fer la mascletà per acabar de tancar l'acte final. Haurem d'estar atents, perquè després de la plantà que va suposar que l'oposició en bloc sortira a la palestra a contar allò de malament que estem (encara que no calia, ja fa temps que ho sabíem), i que s'han de ficar els interessos de Benicarló davant els de partit, només cal esperar que algú prenga la metxa. Quin to, quina cadència de so ens trobarem en aquesta mascletà? I després de la cremà?

Mentrestant, i aprofitant l'avinentesa fallera, sembla ser que per a començar l'espectacle els actors s'han de ficar en el paper i així, mentre un dels dos actors va preparat per a l'esdeveniment amb disfressa inclosa (bona la seua foto de la veu passada), l'altre encara ho ha de consultar. Un folklòric i l'altre, per ara, seriós. Bona parella.

Mentre no se barallen per veure qui surt més a la foto possiblement, entre ells no tindran censura, però ... Ara, sembla ser que si en tindrem, la de la cremà de la nova falla.

Les restes de la falla, que no en són poques, amb quina granera les netejaran?

Esperem però no desesperem.

Agència de Mediació

text NATÀLIA SANZ

El Govern Valencià, reunit en sessió plenària, ha aprovat un conveni de col·laboració amb l'Ajuntament de Benicarló per a l'engegada, funcionament i manteniment d'una "Agència de Mediació per a la Integració i la Convivència Social" (AMICS).

La conselleria de Benestar Social destinarà un total de 81.000 euros per a aquest projecte. D'aquesta quantitat, aportarà 56.000 euros per a condicionar el local situat en el carrer Sant Francesc d'aquesta localitat. De la mateixa manera, destinarà 25.000 euros per a plantar cara a les

despeses derivades de l'equipament mobiliari i informàtic. Aquesta Agència facilitarà serveis d'informació, orientació i assessorament a la població immigrant, en els àmbits sanitari, educatiu, laboral, cultural i social, en el marc de les actuacions previstes en el Programa Operatiu de la Comunitat Valenciana POCV 2000-2006, cofinançat pel fons Europeu de Desenvolupament Regional, FEDER.

Les Agències de Mediació per a la Integració i la Convivència Social (AMICS), es configuren com un instrument destinat a possibilitar la unificació i concentració dels serveis d'informació i assessorament a la pobla-

ció immigrant, actualment prestats de manera dispersa des de diferents entitats, organitzacions i administracions, afavorint així la seva integració en la comunitat.

Ambdues parts, coincideixen en el seu interès de conjuminar esforços en el compliment de l'objectiu de facilitar l'accés a la informació, la formació i les oportunitats de futur, que possibiliten la plena integració de la immigració en tots els aspectes de la vida social, cultural, econòmica i laboral, promovent mecanismes d'informació i assessorament mitjançant la cooperació entre Administracions

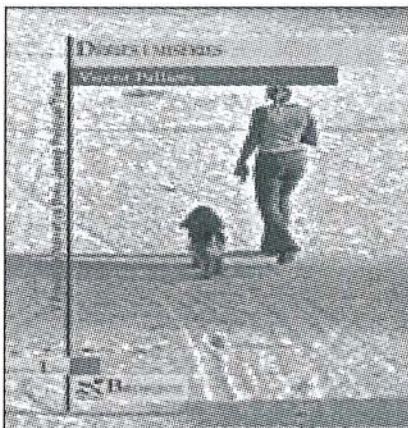
Obsessions diverses

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

VICENT PALLARÉS.
Dèries i misèries.
Edicions Brosquil.
València. 2004

Vicent Pallarés va guanyar amb aquest recull de narracions el V Premi de narrativa breu Josep Pasqual Tirado, i això no ha estat gens casual, ja que sens dubte, el d'Onda és un dels nostres més brillants escriptors de narrativa curta, gènere amb el qual pràcticament es va estrenar com a escriptor amb el premi Alambor de contes de fa ja uns quants anys, i en el que s'ha confirmat amb la publicació de quatre llibres de narrativa curta, avalats amb diversos premis.

"*Dèries i misèries*" està constituït per catorze narracions de les quals les vuit primeres podríem dir que són microcontes, relats de només una fulla i que presenten personatges obsessionats per canviar sovint de cotxe o de motocicleta de gran cilindrada o

per la puntualitat, els dubtes a l'hora de decidir-se a quina persona estimar, sentències judicials pintoresques, l'excés d'arrogància, o la monotonia d'una llarga relació amorosa.

La resta de contes presenta una més llarga extensió, en destacar sobretot dos; "*Nostàlgia*" en el que se'ns narra la història d'una vella actriu que rep sovint trucades al seu contestador automàtic, d'antics admiradors que no l'han oblidada, i que ens sorprendrà quan coneixerem l'autèntic origen de les trucades, l'altre seria

"*Simultaneïtat*" en el que un accident de tràfic propicia una relació eròtica, amb una doble sorpresa final.

No desentonen, però, la resta de les històries; "*Admiració*" en què un escriptor es sorprèn pel temps que tenen altres dos escriptors per fer moltíssima feina i que ens recorda un antic conte de Quim Monzó, "*Confessió*" on una dona confessa al seu fill com va ser l'autèntica mort de l'àvia, i "*Retrobament*" on un home troba un vell company de mili en un bar de carretera, i després de portar-lo amb ell en cotxe cap a Castelló se'n porta una bona sorpresa.

Vicent Pallarés aconsegueix amb "*Dèries i misèries*" contar-nos un seguit d'històries, que capten de seguida l'interès del lector per la presència d'uns personatges sovint curiosos, per l'ús de l'humor i la ironia i un llenguatge adient a cada situació, fins arribar a una enginyosa sorpresa final que dóna sentit al relat.

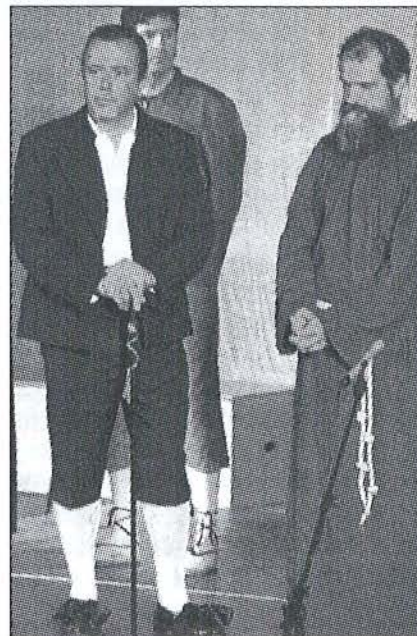
10.000 persones amb el Crist

Mes de 2000 persones, segons fonts de l'organització, han assistit a les tres representacions teatrals de l'obra "El Crist de la Mar. Benicarló 1650" original de Josi Ganzenmüller i José Luis Guzmán en l'església de Sant Bartomeu amb motiu de 355 Aniversari de l'arribada del Crist de la Mar a Benicarló.

Cinc anys després de la primera representació, es va tornar a recordar de nou la història del Sant Crist del Mar. Més de seixanta persones van participar en la representació teatral en aquesta ocasió, en la qual també va col·laborar el Ballet Lupe sota l'adreça de Lupe Castelló. L'obra, va

tornar a fer un recorregut pels diferents passatges de la història de l'arribada del Crist de la Mar a Benicarló recreant fins i tot la processó actual.

D'altra banda, el Diumenge de Ramos el Crist del Mar va ser retornat a la Parròquia de Sant Pere, on rep culte durant tot l'any, en la multitudinària processó de Baixada, que va tornar a congrega a més de deu mil fidels devots. El silenci i les veles van substituir l'ambient festiu i sorollós en el qual ha estat sumida la ciutat durant els últims quinze dies a causa de la celebració de les festes falleres.

Victòria al camp del Consbur

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Avui estic molt trist. Però molt. No es pense estimat lector que és per l'errada de la setmana passada quan vaig anunciar que el partit contra el Consbur eixe es jugaria a final de març i després va resultar que el dia triat va ser el mateix dia que aquesta publicació sortia al carrer. Tampoc no és pel resultat del partit, ja que els de Xoco es van endur els tres punts després de remuntar un gol en contra gràcies a sengles dianes de Cristian Martínez i el juvenil Borràs, tot i les nombroses baixes que presentava el Benicarló. També m'han contat que el partit va acabar com Camot. Encara que no sé gairebé res del partit, això no em produeix tristor, sinó sentit del ridícul, i a això ja estic ben acostumat. Ja no m'afecten les victòries dels nostres rivals més propers ni els pírrics triomfs per la mínima de l'equip autoanomenat galàctic. Tampoc no em fa res que el CDB no puga passar de la zona avorrida de la classificació per més partits que puga guanyar. Segurament vosté, estimat lector, no deu tindre el més mínim interès a saber per què dimoni estic tan trist. Fins i tot ho puc comprendre perquè a mi tampoc no m'importaria gaire la tristor de qui omple pàgines i més pàgines sense donar cap informació ni anar als partits. Però com que a mi sí que m'importa i he d'omplir -una setmana més- aquesta pàgina que tan gentilmente em té reservada el tirà que governa aquesta casa amb mà de ferro, qui no vulga seguir llegint encara és a temps.

Doncs sí, estic molt trist perquè l'altre dia un company de treball em va dir que jo era un mal benicarlendo. Així mateix. Aquesta persona, veu de la meua consciència i clar representant de l'opinió de la majoria dels benicarlendos, em va ferir allà on més mal li fa al senyor Flos. L'argument va ser molt senzill i aclaparador: "tu no vas al futbol sala, ni a

la processó del Cristo, ni eres de cap falla, ni et vesteixes de caputxí, ni toques el tabal ni el bombo, ni eres del Madrid o del València, ni t'agrada el PHN ni l'abocador de les Basses, tot ho fas en valencià, llegeixes diaris de Barcelona i no mires canal 9. Renegat." I es va quedar tan ample. Jo li vaig dir que tots els diumenges anava a vore el meu equip de futbol que és el Benicarló, però va dir que això estava mort, que ara allò que interessa a la gent és el futbol sala i que compare la gent que va a un lloc i a l'altre, i que tots els diners que li

“També em van dir que a vore si canviava de setmanari que això de La Veu és un niu de coses”

donaven al CDB que li'ls haurien de donar al BFS que és allò que la gent demana. No va servir de res un darrer intent per part meua argumentant que per a mi això del futbol sala és una cosa incomprendible, que no li acabo de trobar la punta, que em sembla més cosa de malabaristes de la pilota que de futbolistes, que no entenc les jugades, ni les tàctiques, ni els canvis. Que no m'agrada el soroll ni l'olor de tabac, que no entenc allò que em diu la persona que tinc al costat, que no li veig la lliga a algunes cançons, que no sé per què tot es fa en castellà... I ell se'n reia i em deia que el que passa és que no he paït l'èxit del futbol sala, mentre jo li repetia que només era qüestió d'ignorància i no res més. Total, que estic trist. Molt trist. Ara estic pensant canviar per tal d'assolir l'estatus de benicarlendo ras. De moment m'hauré de conformar amb això, i després ja aniré a buscar el "bon". A tal efecte he

pensat d'anar algun dissabte al pavelló, a vore què passa. També m'estic plantejant molt seriosament apuntar-me a una falla i fins i tot amollar alguna llàgrima quan es creme, cosa gens difícil perquè a vore qui no plora després d'haver-li pegat foc a una cosa que val tants de milions. Una altra de les coses que vull fer és trencar l'hora, però com vull ser més que ningú, agafaré un rellotge vell i, en lloc de pegar-li al bombo i fer-me sang als artells, estomacaré l'aparell fins que li surten els molls. De moment no faré res més, l'any que ve ja em plantejaré alguna altra cosa.. Tot siga per la redempció i la normalitat. Ah! Se m'oblidava. També em va dir que a vore si canviava de setmanari, que **La Veu** és un niu de coses que no repetiré perquè sufocarien a més d'un.

Ara que em sento una mica millor després d'haver fet "propósito de la enmienda" i de tindre ben clar que he de "cumplir la penitencia", continuaré amb el futbol.

El proper diumenge, dia de Pasqua, es veu que no ni ha jornada de futbol, ni hi ha **Veu**. La propera jornada de lliga es verificarà -presumptament- el diumenge dia tres d'abril al Municipal de la Carxofa, on es jugarà l'únic derbi comarcal que existeix a la nostra idem per molt que alguns plomins insistesquen en el contrari. Efectivament, el Vinaròs serà el nostre pròxim rival. Tot i la diferència de punts, no tinc cap dubte que la victòria del Benicarló serà un fet, bàsicament perquè em sembla que la nostra plantilla és millor.

LA NOTA. Li he estat pegant voltes al nom i no he pogut esbrinar d'on pot vindre la paraula Consbur. Potser Constantino Bur? (Com Gómez Bur) Algun dia ho sabré.

EN OTRO ORDEN DE COSAS. La Penya València va perdre a Peníscola per tres a un, mentre que el Ràcing de Benicarló es va desfer de l'Albocàsser per un a zero.

Les Festes afecten el futbol base

text GREGORIO SEGARRA

L'activitat durant el cap de setmana faller, en quant al futbol base es refereix, ha estat gairebé inexistent. El Juvenil no va jugar i per part del Benihort, tan sols ho va fer el Benjamí "A", que va avançar el seu partit contra La Jana que hauria d'haver-se jugat el dia 2 d'abril. Aquesta partit jugat el diumenge 20 a la tarda va acabar amb el resultat de 5-1 a favor dels albicelestes, el que pràcticament fa que tinguin el títol de lliga a la butxaca. I si el juvenil no va jugar, si ho van fer tres dels seus jugadors amb el primer equip del Benicarló a Borriana contra l'At Consbur, contribuint activament a la victòria benicarlanda per 1-2. Els debutants van estar: Víctor Esbrí, Alberto Gumbau i Alex Borrás, que va marcar el gol de la victòria rogeta. Afortunadament, sembla ser que, després de la negativa en la jornada anterior de dos juvenils a acudir a la convocatòria del primer equip, les aigües han

tornat a la seva llera i s'ha imposat la lògica. No seria d'estranyar que, amb tot el peix venut en quant a la lliga de regional preferent en el que al Benicarló ens referim, Xoco sent fidel als seus principis, aprofités per a fer debutar a més juvenils amb el primer equip d'ací a final de temporada.

Durant les festes de Pasqua, diversos jugadors del Benihort Benjamí i Prebenjamí participa-

ran, formant part de la selecció comarcal en el prestigiós torneig de futbol-base "Ciutat de Vinaròs". Els seleccionats en categoria benjamí són: Joel, Jairo Alcalá, Carlos Rico, Carlos Sangüesa i Fran Durá. I en categoria prebenjamí: Miguel Roca, Marc Betí, Marc Lores, David Giménez i Joan Serrano.

El Benicarló FS deixa la zona de descens

text LA GRADERIA INQUIETA

Les meves obligacions m'han obligat a deixar d'escriure al llarg d'estes setmanes. Com molts altres col·laboradors d'aquest 'pamflet', he rebut una cridada inquisidora en la qual se'm recrimina el meu absència. El cap desconeix que jo he seguit partit a partit als blaus dels meus amors, encara que no haja escrit ni una línia. Total, cobraré el mateix a final de mes, o siga, zero euros. Ni per a l'aigua que em bec veient els partits. En fi, al que anava. Vaja

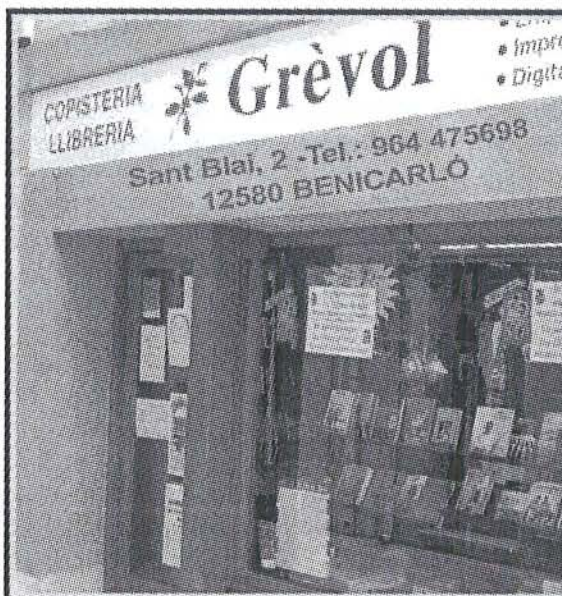
per davant que ja no estem en zona de descens, el paró lliguer els senta de meravella als nostres jugadors, que van tornar amb més força que mai. Després de la victòria aconseguida aquesta setmana davant el Lobelle, el Benicarló FS ha deixat la zona de descens a nou punts i ha entrat a la zona de play-of. M'han contat (per descomptat que el cap es va negar a pagar-me el viatge a Santiago i la meua economia no em permet semblants despeses) que els blaus van començar el partit perdent. Abans del final de la primera part, però, aconseguien empatar el partit cohesionant l'equip i apro-

fitant totes les oportunitats que se'ls van presentar. La segona meitat, diuen, va ser una lluita per aconseguir un gol entre els dos equips. Al final, gairebé al final del partit, Nano Monegro aconseguí l'anhelat gol de la victòria després d'un doble penal fallit que va rebotar en el porter i va tornar Monegro, que no va deixar passar l'oportunitat i va sorprendre al porter galleg. El dissabte, en plena celebració de les Falles, ens va visitar l'Ivori Santa Coloma, l'últim de la taula. Pot ser una bona oportunitat per a seguir consolidant posicions d'ascens dins de la taula.

Per Xavi Burriel

La fugida

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores